

Hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmä

Hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän eli niin sanotun tulohintajärjestelmän yksityiskohtaiset säännökset jakaantuvat nykyisin kahteen eri asetukseen, jotka on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä L 138, 25.5.2017:

1. KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/891, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 täydentämisestä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä mainituilla aloilla sovellettavien seuraamusten osalta ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 muuttamisesta
 - muun ohella tulohintajärjestelmä
2. KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/892, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta
 - muun ohella tulohintajärjestelmän kiinteät tuontiarvot sekä erillinen lisätullijärjestelmä

Asetukset ovat tulleet voimaan 1.6.2017. Säännökset ovat pääosin ennallaan. Kiinteitä tuontiarvoja ei enää 1.6.2017 lähtien julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Järjestelmä on luotu monenvälisen Uruguayn kierroksen kauppaneuvottelujen tulosten velvoittamana. Järjestelmää on sovellettu kunkin sen alaisuuteen kuuluvan tuotteen osalta kysymyksessä olevan tuotteen markkinointivuoden 1995/1996 alusta lähtien. Eri tuotteiden markkinointivuodet alkavat eri ajankohtina.

Tulohintajärjestelmän perusperiaate on se, että kolmansista maista tuotavan tuotteen tulohinta (tullausarvo) vaikuttaa tuotteesta kannettavan tullin määrään. Mitä alhaisempi tuotteen tulohinta on, sitä korkeampi tulli tuotteesta vastaavasti kannetaan. Tämän periaatteen toteuttamiseksi järjestelmään kuuluvat tuotteet on luokiteltu tullitariffiin nimikejaottelun lisäksi tulohintojen mukaisesti (esim. nimike 0702 00 00 vuosittain maaliskuussa: kun tulohinta vähintään 84,6 eur/100 kg tulli 8,8 %. Kun tulohinta vähemmän kuin 77,8 eur/100 kg tulli 8,8 % + 29,8 eur/100 kg).

Järjestelmään kuuluvat tuotteet

Tulohintajärjestelmään kuuluvat tuotteet on lueteltu asetuksen 2017/891 liitteen VII osassa A ja B. Tuotteet on luokiteltu liitteessä CN-nimikkeittäin. Osa tuotteista kuuluu järjestelmän alaisuuteen koko kalenterivuoden ajan, osa tuotteista vain osan vuotta seuraavasti:

Liitteen VII A osa

tomaatti koko vuosi
 kurkku koko vuosi
 latva-artisokka 1.11. - 30.6.
 kesäkurpitsa koko vuosi
 appelsiinit 1.12. - 31.5.
 klementiinit 1.11. - helmikuun loppuun
 mandariinit, tangeriinit, satsumat jne. 1.11. - helmikuun loppuun
 sitruuna koko vuosi
 syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet 21.7. - 20.11.
 omena koko vuosi
 päärynä 1.7. - 30.4.
 aprikoosi 1.6. - 31.7.
 kirsikka 21.5. - 10.8.
 persikka ja nektariini 11.6. - 30.9.
 luumu 11.6. - 30.9.

Liitteen VII B osa

jalostukseen tarkoitetut kurkut 1.5. - 31.10.
 hapankirsikat 21.5. - 10.8.

Vaihtoehtoiset tulohinnat

Maahantuojalla voi tuontivaiheessa olla kolme eri tilannetta tuontierän tullausarvon määrittämiseksi taikka laskemiseksi. Tämän tulohinnan perusteella asetuksen 2017/891 liitteen VII A osaan kuuluva tuote luokitellaan tullitariffin "tulohinta-asteikolle". Tulohinnan taso vaikuttaa siis kannettavan tullin määrään. Kun tuotteen tulohinta ylittää tietyn kynnyksen, sijoittuu tuote sellaiseen kohtaan, josta kannetaan ainoastaan arvotulli (%-tulli). Jos tuotteen tulohinta alittaa mainitun tason, sijoittuu tuote sellaiseen kohtaan, josta kannetaan arvotullin lisäksi erityistä paljoustullia (euroa/100 kg). Tulohinnan laskiessa kannettavan erityisen paljoustullin määrä vastaavasti suurenee tiettyyn tasoon asti.

Asetuksessa 2017/891 erällä tarkoitetaan tuotteita, jotka esitetään vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevassa ilmoituksessa. Kussakin ilmoituksessa saa olla vain samaa alkuperää olevia tuotteita, jotka kuuluvat samaan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen eli CN-koodiin (73 artikla).

Tuojalla (ilmoittajalla) on käytettävissä kolme eri vaihtoehtoista eräkohtaista tulohintaa (tulohintaperusta, asetuksen 2017/891 75 artikla) liitteen VII A osaan kuuluville tuotteille. Tulohinnan valinta on tehtävä vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevassa ilmoituksessa.

- A Kauppa-arvoon perustuva tullausarvo
- B Deduktiivinen tullausarvo tulohintana
- C Kiinteä tuontiarvo kaupintamyntiin tuotavilla tuotteilla

Yhteisen tullitariffin tullien soveltamiseksi asetuksen liitteessä VII lueteltujen tuotteiden lähetyksen tulohinta on lähetyksen tullausarvo.

A Kauppa-arvoon perustuva tullausarvo

Kun liitteessä VII olevassa **A osassa** lueteltujen tuotteiden tullausarvo määritellään asetuksen (EU) N:o 952/2013 70 artiklassa tarkoitetun **kauppa-arvon** mukaisesti ja tullausarvo on tuotteiden liikkeeseen laskemista koskevan ilmoituksen tekohetkellä **enemmän kuin 8 prosenttia suurempi** kuin komission laskema kiinteä tuontiarvo, tuojan on asetettava asetuksen (EU) N:o 2015/2447 148 artiklassa tarkoitettu **vakuus**. Tällöin asetuksen (EU) 2017/891 liitteessä VII olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden tuontitullin määrä on yhtä suuri kuin tulli, jonka tuoja olisi maksanut, jos asianomaisen tuotteen luokittelu olisi tehty kyseisen **kiinteän tuontiarvon** perusteella.

Edellä olevaa ei kuitenkaan sovelleta, jos **kiinteä tuontiarvo on korkeampi** kuin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (*) liitteessä I olevan kolmannen osan I jakson liitteessä 2 luetellut tulohinnat tai **ilmoittaja pyytää, että vakuuden asettamisen sijasta tileihin kirjataan välittömästi se tullien määrä, joka tavaroista voidaan lopullisesti kantaa**.

B Deduktiivinen tullausarvo tulohintana

Kun asetuksen (EU) 2017/891 liitteessä VII olevassa **A osassa** lueteltujen tuotteiden tullausarvo lasketaan **asetuksen (EU) N:o 952/2013 74 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti**, tullia vähennetään asetuksen (EU) 2017/892 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tuojan on tällöin asetettava **vakuus**, joka on yhtä suuri kuin tullit, jotka tuoja olisi maksanut, jos tuotteiden luokittelu olisi tehty kiinteän tuontiarvon perusteella.

C Kiinteä tuontiarvo kaupintamyntiin tuotavilla tuotteilla

Kaupintamyntiin tuotavien tuotteiden tullausarvo on määritettävä suoraan asetuksen (EU) N:o 952/2013 74 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten sovelletaan asetuksen (EU) 2017/892 38 artiklan mukaisesti laskettua **kiinteää tuontiarvoa** voimassa olevina soveltamisajankohoina.

Asetuksen (EU) 2017/891 75 artiklan 5 kohdassa on säädetty määräajoista ja vakuuden mahdollisesta menettämisestä seuraavaa:

Tuojalla on käytettävissään kyseisten tuotteiden **myynnistä** alkava yhden kuukauden määräaika — **vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen hyväksymispäivämäärästä** alkavan neljän kuukauden määräajan rajoissa — osoittaakseen, että erä on toimitettu ehdoin, jotka varmistavat asetuksen (EU) N:o 952/2013 70 artiklassa tarkoitettujen hintojen todenperäisyyden, tai määrittääkseen mainitun asetuksen 74 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tullausarvon. Yhdenkin edellä mainitun määräajan noudattamatta jättäminen aiheuttaa asetetun vakuuden menettämisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) 2017/891 75 artiklan 6 kohdan soveltamista.

Asetettu vakuus on vapautettava siltä osin, kuin todisteet toimitusta koskevien edellytysten noudattamisesta esitetään tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla. Muutoin vakuus menetetään tuontitullien maksuksi.

Osoittaakseen, että erä on toimitettu ensimmäisessä alakohdassa säädettyin edellytyksin, tuojan on **laskun lisäksi annettava kaikki tarvittavat asiakirjat asiaankuuluvien tullitarkastusten tekemiseksi erän jokaisen tuotteen myynnistä ja myyntiin saattamisesta, mukaan lukien erän kuljetukseen, vakuutukseen, käsittelyyn ja varastointiin liittyvät asiakirjat**.

Jos täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 3 artiklassa tarkoitetuissa kaupan pitämisen vaatimuksissa edellytetään, että hedelmien ja vihannesten lajike tai tyyppi merkitään pakkaukseen, erään sisältyvien hedelmien ja vihannesten lajike tai tyyppi on merkittävä kuljetusasiakirjoihin, kauppalaskuihin ja toimitusvahvistukseen.

Asetuksessa ei tätä yksityiskohtaisemmin mainita, kuinka hintojen todenperäisyys tulee osoittaa. Jälleen-myyntihintojen tulee olla tasoltaan sellaisia, että niillä voidaan osoittaa käytetyn tulohinnan todenperäisyys. Näyttövelvollisuus on tuojalla vakuuden vapauttamiseksi.

Asetuksen (EU) 2017/891 75 artiklan 6 kohta mahdollistaa määräajan pidentämisen hakemuksesta seuraavasti:

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pidentää enintään kolmella kuukaudella edellä 75 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua neljän kuukauden määräaika tuojan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

Asetuksen 75 artiklan 6 kohta edellyttää seuraavaa:

Jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteavat tarkastuksen yhteydessä, etteivät tässä artiklassa säädetty edellytykset täyty, niiden on perittävä maksettavaksi kuuluva tulli asetuksen (EU) N:o 952/2013 105 artiklan mukaisesti. Perittävän tai perittäväksi jäävän tullin määrää vahvistettaessa on otettava huomioon sille tavaran vapaaseen liikkeeseen luovuttamispäivästä perinnän suorittamispäivään kasvanut korko. Sovellettava korkokanta on kansallisessa lainsäädännössä perintätoimien osalta voimassa oleva korkokanta.

Arvonlisäveron kantaminen

Arvonlisäverolain (1501/1993) 88 §:ssä säädetään tavaran maahantuonnista suoritettavasta veron perusteesta. Säännöksen mukaan veron peruste on unionin tullikoodeksin ((EU) N:o 952/2013) 69–76 artiklan, sen täydentämistä koskevan delegoidun asetuksen ((EU) 2015/2446) 71 artiklan ja sen täytäntöönpanoa koskevan asetuksen ((EU) 2015/2447) 127–146 artiklan mukaan määritetty tullausarvo, ellei arvonlisäverolaissa toisin säädetä.

Arvonlisäverolaissa ei ole säädetty poikkeuksista koskien veron perustetta silloin, kun kysymyksessä on tulohintajärjestelmän soveltaminen. Arvonlisäveroa kannettaessa veron perusteen lähtöarvona on siis aina em. tullilainsäädännön mukainen tullausarvo. Tähän arvoon sisällytetään arvonlisäverolaissa säädetty erät. Lisätietoa

[Laske maahantuonnin arvonlisävero veron perusteesta](#)

Komission vahvistamat kiinteät tuontiarvot,

asetuksessa (EU) 2017/892

Komissio vahvistaa tulohintajärjestelmään kuuluville asetuksen (EU) 2017/891 liitteen VII A osassa mainituille tuotteille kiinteät tuontiarvot jokaisena työpäivänä alkuperämaittain. Arvot saadaan edustavien hintanoteerausten painotetuista keskiarvoista tietyin vähennyksin. Edelleen komissio vahvistaa kullekin tuotteelle kiinteiden tuontiarvojen painotetun keskiarvon. Sitä käytetään silloin, kun tietylle alkuperälle ei ole voitu laskea omaa kiinteää tuontiarvoa. Komissio laskee kiinteät arvot jäsenmaiden ilmoittamien hintanoteerausten perusteella. Hinnat ilmoitetaan komissiolle asetuksen (EU) 2017/891 74 artiklan nojalla.

Silloin, kun kiinteän tuontiarvon laskeminen ei ole ollut mahdollista, kiinteää tuontiarvoa ei sovelleta soveltamisjaksojen ensimmäisestä päivästä alkaen.

Niinä ajanjaksoina, jolloin tuote ajallisesti kuuluu tulohintajärjestelmään ja tuotteelle vahvistetaan kiinteä tuontiarvo, niin täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 142 artiklassa tarkoitettua yksikköhintaa ei sovelleta. Kiinteä tuontiarvo korvaa tällöin sen.

Kutakin kiinteää tuontiarvoa sovelletaan, kunnes niitä muutetaan. Niiden soveltaminen on kuitenkin lopetettava, jos komissiolle ei ole kahteen peräkkäiseen viikkoon ilmoitettu keskimääräistä edustavaa hintanoteerausta. Tällöin ko. tuotteeseen ja alkuperään sovelletaan viimeisintä keskimääräistä kiinteää tuontiarvoa.

Missä kiinteät tuontiarvot ovat nähtävissä

Kiinteät tuontiarvot ovat nähtävissä [Fintaricissa](#) ja EU:n komission [DDS Taricissa](#).

Kiinteitä tuontiarvoja ei enää julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Käytettävän tulohinnan ilmoittaminen tuontitullauksissa

Manuaalisesti SAD-lomakkeella ilmoitettaessa lomakkeen kohdassa 44 lisätietoja on ilmoitettava, mitä tulohintavaihtoehtoa on käytetty. Vaihtoehdot ovat kauppa-arvoon perustuva tullausarvo (a), deduktiivinen tullausarvo tulohintana (b) tai kaupintamyyntiin tuotavilla tuotteilla kiinteä tuontiarvo (c). Tietoa ei tarvitse ilmoittaa koodimuotoisena.

Ilmoitettaessa sähköisesti EDI:llä, on tuonti-ilmoitussanomassa ilmoitettava käytetty tulohintavaihtoehto erityismaininnan lisäkoodilla XAL (koodiluettelo 0015). Koodin XAL lisäksi ilmoitetaan jokin seuraavista koodeista:

- A Kauppa-arvoon perustuva tullausarvo
- B Deduktiivinen tullausarvo tulohintana
- C Kiinteä tuontiarvo kaupintamyyntiin tuotavilla tuotteilla

Tuontituotteiden hintoja ja määriä koskevat ilmoitukset komissioon

Jäsenvaltioiden on jokaisen asetuksen 2017/891 liitteessä VII olevassa A osassa esitetyn tuotteen ja ajanjakson osalta ilmoitettava komissiolle kunkin markkinapäivän ja alkuperän osalta

- a) kolmansista maista tuotujen, jäsenvaltioiden tuontimarkkinoilla kaupan pidettyjen tuotteiden keskimääräiset edustavat hintanoteeraukset; ja
- b) a alakohdassa tarkoitettuja hintanoteerauksia vastaavat kokonaismäärät.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tuontimarkkinoista, joita ne pitävät edustavina, ja sisällytettävä niihin Lontoo, Milano, Perpignan ja Rungis.

Jos ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen kokonaismäärien ovat vähemmän kuin 10 tonnia, vastaavia hintoja ei tarvitse ilmoittaa komissiolle. Suomessa hintojen ilmoittamisesta komissioon vastaa Maa- ja metsätalousministeriö ja sen tietopalvelukeskus TIKE.

Yksityiskohdat ilmoitettavista hinnoista ovat asetuksen (EU) 2017/891 74 artiklassa.